

Esenyurt İşçi Bülteni

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

EKİM 2012 * İşçi Bülteni Özel Sayı No: 896

Emperyalist savaşı ve saldırganlığı durduralım!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Kapitalizm girdiği krizden çıkış için tüm dünyayı derin bir bunalıma sürüklüyor. İçine düştüğü bataklıktan kurtulmanın yolunu kardeş halkların topraklarını işgalde ve fabrikalardaki azgın sömürde arıyor. Yoksulluk, sefalet, ağır çalışma koşulları, sosyal hakların gaspı, süren savaş ve emperyalist devletlerin Ortadoğu'da yaptıkları plan orta yerde duruyor. Emperyalist savaş ve saldırganlık ise her geçen tırmanıyor.

ABD'nin başını çektiği NATO'nun ve işbirlikçilerinin Irak'ı 'özgürlük ve demokrasi' yalanlarıyla işgali, Afganistan, Filistin, Lübnan'da dur durak bilmeyen katliamlar, çocuk kadın demeksizin milyonlarca insanın ölümü... Tüm bunların üzerinden Büyük Ortadoğu projesi uygulanmaya devam ediyor.

ABD'nin, diğer emperyalist devletlerin ve işbirlikçilerinin (Türkiye'deki sermaye iktidarı başta) yeni rant ve egemenlik savaşında hedef Suriye. Amerikancı iktidarlar kurarak egemenliğini güvence altına almayı hesaplayan ABD; 'Özgür Suriye Ordusu' ve 'Suriye Ulusal Konseyi' ile Suriyeyi kısıpına almaya çalışıyor.

Bugün başta Suriye olmak üzere tüm Ortadoğu'yu etkisi altına alan emperyalist egemenlik savaşında Türkiye'de ki sermaye iktidarına önemli bir rol biçilmiş durumda. AKP iktidarı ABD'ye uşaklığına bir taraftan işçi sınıfının öncülerine diğer yandan kardeş Kürt halkına yönelik saldırıları ile devam ediyor. Sermaye devleti emperyalist savaş ve saldırganlığın aktif taşeronudur. Tüm açıklığıyla 'Özgür Suriye Ordusu' isimli çeteler bizzat Türkiye tarafından organize ediliyor. Sermaye devleti Suriye'deki savaşı ve işgali ABD adına yönetiyor.

Türkiye ABD'nin başını çektiği emperyalist bloğun savaş üssüne çevrilmiş bir halde. Ülkenin her yanında bulunan ABD ve NATO üsleri, Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalenin odağı olan çetelerin beslenerek, eğitildiği, örgütlendiği kamplar işbirlikçiliğin düzeyinin en çıplak kanıtıdır. Sermaye iktidarı 'insan hakları' naraları atarak savaş çığırkanlığı ile halkların cellatlığını yapıyor. Suriye'deki saldırganlığı örgütlemek için ABD ile yapılan görüşme trafiğinin, savaş diplomasinin sonu gelmiyor.

Bir taraftan emperyalist devletler ve işbirlikçi AKP iktidarı sömürüye ve ekonomik yıkıma karşı ayağa kalkan Arap halklarının mücadelesini emperyalist kısıpaca alarak boğmak istiyorlar. Emperyalist güçler Mısır, Tunus, Bahreyn, Ürdün, Libya ve Suriye'de sömürü ve baskıya karşı isyan

eden emekçilerin devrimci bir sınıf önderliğinden yoksun olmasını fırsata çevirmenin peşindedir. Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri büyüyen halk hareketlerini dizginleyebilmek için her türlü kirli yöntemi uyguluyor. Mezhepsel ve etnik ayrımları körükleyerek emekçilerin ortak mücadele etmesine engel olmak için sayısız oyun çeviriyorlar. Böylece halkların isyanını bastırarak Ortadoğu'da istedikleri gibi at koşturmanın hayalini kuruyorlar.

Bu çığrıdan çıkmış savaşın ve saldırganlığın tek nedeni daha çok sömürü ve kârdir. Sermaye iktidarının ABD emperyalizmine aktif uşaklığı ile kardeş halkların üzerine ölüm kusan bu saldırganlığa dur diyebilecek tek güç biz işçiler ve emekçileriz. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin tuzaklarına düşmemeli, bizlere söylenen yalanlara inanmamalıyız.

Türkiye'nin savaştaki taşeronluğunun faturasını en ağır biçimde işçi sınıfı ve emekçiler ödüyor. Emperyalistlerin saldırganlığı şiddetlendikçe bizlerin yaşam koşullarının daha da ağırlaşması tesadüf değildir. Dışarıda ABD adına esip gürleyen sermaye iktidarı içeride de işçi ve emekçilerin kölelik zincirlerini sağlamlaştırmak için saldırmaktadır. Savaş dizginlerinden boşalırken, fabrikalardaki çalışma koşulları ağırlaşmakta, sefaletimiz artmaktadır. Kıdem tazminatı hakkımızın gaspı, sendikalar yasasında ki değişiklikler, esnek çalışma, bölgesel asgari ücret başta olmak üzere kapıdaki pek çok yeni saldırıyla bizleri köleliğe mahkum etmeye çalışıyorlar. Daha çok kâr için iş cinayetlerinde peş peşe biz işçileri, dışarıda da kardeş halkları katletmeye devam ediyorlar.

İşbirlikçi sermaye iktidarının azgınca sömürüden çaldıklarıyla sürdürdüğü kirli savaşı finansa etmesine izin vermeyelim. Sermaye iktidarının işgalden alacağı pay için kardeş halkların üzerine ölüm ve kan kusmasına engel olalım.

Unutmayalım ki bu vahşete sessiz kalmak, katliamlara ortak olmak demektir. Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı büyütmemiz. Emperyalist savaşa karşı fabrikalarımızda kurduğumuz komitelerle direnişe geçelim.

Bugün krizler, bunalımlar ve savaşlar tüm dünyada işçi sınıfını sermayeye karşı hızla mücadele saflarına katıyor. İçine sürüklendiğimiz karanlığa karşı tek kurtuluş işçi sınıfı olarak birleşmek ve örgütlenmektir. Tüm dünyada kapitalist sömürüye karşı uyanışa geçen sınıf kardeşlerimiz gibi bizde haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenelim. Savaş çığırkanlarının yüzüne "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını haykıralım.

**Tüm ABD ve NATO üsleri kapatılsın!
Emperyalistlerle açık gizli tüm anlaşmalar iptal edilsin!**

Haklarımıza uzanan elleri kıralım! Birleşelim, örgütlenelim sendikalı olalım!

Sermaye ve hükümeti bedel ödeyerek kazandığımız haklarımıza göz dikti. Sömürücü asalaklar eğer mücadele etmez ve bu şekilde haklarımızı korumayı başaramazsak kıdem tazminatı hakkımızdan başlayarak tüm haklarımızı elimizden alacaklar. Böylece işten atmanın önünde hiçbir engel kalmayacak.

Özel istihdam bürolarıyla kiralık işçi uygulamasını başlatmayı planlıyorlar. Bu saldırının sonucunda bizim payımıza düşen işe; işçi sınıfı olarak parçalanmak, sendikal hakların yok edilmesi, sefalet ücretleri ve ağır çalışma koşulları olacak.

Bölgesel asgari ücretle ise sömürü cenneti yaratıp ücretlerimizi daha da düşürecekler.

Düşük zamlar, yoğun baskı, uzun çalışma saatleri, hakaret ve aşağılanmayla artan ağır çalışma koşulları ile soluk alamaz durumdayız. Üstüne üstlük bu olumsuz koşullar yetmiyormuş gibi patronlar bir de elimizde olan hakları da çalmak istiyorlar. Ücretlerimiz insanca yaşamamıza yetmiyor. Bir tarafta sefalet ve yoksulluk. Diğer tarafta ise fabrikadaki azgın sömürü koşulları ve

'iş sağlığı ve iş güvenliğinden' yoksun bir şekilde ölümle koyun koyuna çalıştırılmamız var.

Fabrikalarımızda komiteleşmemiz ve bir arada hareket etmeyi başarmamız sendikalı olmamız için önemli bir adımdır. Kazanılmış haklarımızı koruyabilmek ve patronların karşısına birleşik bir güç olarak çıkmak için sendikalı olmalıyız. Fabrikadaki çalışma koşullarını iyileştirmek ve insanca bir yaşama sahip olmak istiyorsak sendikalı olmak için bir araya gelelim. Kölelik zincirlerini parçalayalım.

İş cinayeti; alinterinin kana dönüşümü

Alinteri nasıl dönüşür kana? Emek kaptırılan koldan, preste kalan parmaklardan nasıl akar damla damla makineye? Yıkılınca iskele metrelerce yükseklikten çakılınca yere, doyar mı ki toprak?

Tan ağarırken kalktığımız sıcak yataktan savururuz bedenimizi günün koynuna. Dinlenemedi daha, hala yorgun, hala aç, sefil. Düşeriz yollara. Hep aynı ekmek kavgasıdır zihnimize dolanan sancı. Aynı can bedeli çalışma, durmak yok kalkınacak memleket. Biz de durmayız yerimizde daha da zorlaşır yaşamak emeğinle. Sonu gelmez yoksulluğun.

Canını dişine takmışsın, makine yutmuş elini, açılışa yetişsin diye yıkılan köprü'nün altında kalmışsın Avcılar'da. Beylikdüzü'nde alev alev tutuşmuşsun çadırlarda. Afşin'de toprağın diri diri yuttuğu insanların çığına ses var mı işçiden başkasından... Dul kadınlar, yetim çocuklar ekmek getirmek için yolladıkları eşlerinin, babalarının ölüsüne bile hasret kaldılar. Şubat'ta iki yıl olacak, hasret çoğalacak.

Düşünün ne kadar da kolaydır bunun önüne geçmek. Bir sensör presten kurtarır elimizi, bir halat, bir baret iskelede hayat verir bize. Madende gaz ölçüm cihazı kullanın, kader olmaktan çıkarın grizu patlamasında ölmeyi. Ve daha nice basit önlem... Ama en önemli önlem işçiye paradan daha fazla değer vermektir.

Bu kadar az misafir kaldığımız şu dünyada yok pahasına çalışmak da nedir? Ekmek için sakat kalmak, hatta ölmek nedir? Şu güzelim hayatta onurdan ötesi var mı? Tabi ki yok! Onurlu yaşamaktır bizi biz yapan, işçiyi işçi yapan, özünde insanı insan yapan şey.

İşçi kardeşler; gün emeğine, ekmeğine, onuruna sahip çıkma günüdür. Gün alinterinin hakkını alma günüdür. İnsana yakışır bir şekilde çalışmak, insanlığımızı haykırarak yaşamak günüdür.

Gün BİRLEŞME, ÖRGÜTLENME, SENDİKALI OLMA, bize ait olan sendikalara sahip çıkma günüdür. Birlikten kuvvet doğar. İşçilerin birliğinden kasırgalar kopar. Kaybedecek hiçbir şeyimize karşılık, önümüzde kazanacağımız bir dünya var. Gün kavga günüdür.

Hepimiz BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM, SENDİKALAŞALIM, gücümüzü gösterelim. Hayatımıza, bedenimize, emeğimize ve onurumuza sahip çikalım...

Kıraç'tan bir metal işçisi

4+4+4 = Ticari eğitim ve çocuk işçi emeği sömürüsü

Sermaye devleti temel hizmetlerin hepsini ticarileştirerek yeni rant alanları açıyor. Derinleşen ekonomik krizinin faturasını sayısız biçimlerde işçilerin sırtına yüklüyor. Bunun için, devlet tarafından karşılanması gereken hizmetler piyasalaştırılıyor. Sağlık ve eğitim hakkımız bu ticarileştirme saldırısında ilk olarak elimizden alınan

hizmetler oldular. Bugün bu hizmetleri para ile satın almak zorundayız. "Paran kadar sağlık, paran kadar eğitim" uygulaması ile biz işçi ve emekçilerin yaşamı daha da zorlaşıyor. Bizlerin geleceğini çalanlar şimdi de çocuklarımızın geleceğini ipotek altına almanın hesabı içindedir.

İşte bu yıl başlayan 4+4+4 eğitim sistemi biz işçi ve emekçilerin içinde bulunduğu sefaleti daha da derinleştiriyor. Patronlar kalifiye iş gücü sayısını arttırarak fabrikalarda ağır koşullarda çalışan işçileri düşük ücretlerle kölelik koşullarında çalıştırmayı amaçlıyor. Bugün sermaye devletinin attığı her adım, çıkardığı her yasa biz işçilerin emeğini azgınca sömürmek içindir.

Eğitim; sermaye devleti için üzerinden kar elde edilen önemli bir sektörden başka bir şey değil. Çocuklarımızın geleceği, gelişimi ve bilimsel bir dünya görüşü ile eğitilmesi sermayenin umrunda bile değildir. AKP iktidarı 66 aylık çocukları okul sıralarına zorla oturttu. Ancak bunu yaparken okulların fiziki yapısını (merdivenler, lavabolar vs) değiştirmek için kılını bile kıpırdatmadı.

Sermaye düzeni fabrikalarda ki sömürü tezgahlarında çalışan işçilerin emeğinden çaldığı karı daha büyütme ve fabrikaları ucuz iş gücüyle doldurmak için tutuşmaktadır. Düzen bizden çaldığı her hakkı sermayenin hizmetine açıyor. Sermaye devleti kendi için, bütçede yük olduğunu düşündüğü elde kalan en küçük kırıntı hakkı bile tırpanlıyor. Üstelik sermaye devletinin bütçesinin tamamına yakını biz işçilerin ücretlerinden yapılan kesintiler ve vergilerden oluşuyor. Bütçe bütünüyle sermayeye peşkeş çekiliyor.

Yalanlarla, aldatmacalarla kervanlarını yürütmeye çalışıyorlar!

Sermaye iktidarı; 4+4+4 düzenlemesi ile zorunlu eğitimin 12 yıla çıkarıldığını söyleyerek gerçeklerin üstünü örtmeye çalışıyor. Aslında 4 yılın ardından kesintili eğitimin başlaması, zorunlu eğitimin 4 yıla indirildiğini gösteriyor. Lise eğitiminin örgün eğitimin dışında bırakılması da bu gerçeği kanıtıyor. Biz işçi ve emekçilerin örgütsüzlüğünü fırsat bilen sermaye iktidarı bizleri yalanlarla kandırmaya çalışıyor. Lise eğitiminin dışarıdan eğitim uygulaması ile yaygınlaştırılması planı işçi ve emekçi çocuklarına okulların kapılarının kapatılması anlamına geliyor. Kız çocukları erken yaşta örgün eğitimden koparılıp hızla ev işlerine ve çocuk bakımına, evlerde parça başı işlere, merdiven altı atölyelere yönlendirilecekler. Bu uygulama ile aynı zamanda çocuk gelinler ve çocuk anneler meşrulaştırılacaktır. Çocuklara küçük yaşta verilecek olan dinsel eğitim ile eğitim sistemi gerici bir zemine çekilmeye çalışılıyor.

Bu yeni eğitim sistemi ile meslek ortaokulları açıyorlar. Böylece çocuk emeğinin sömürüsü artarak, yaygınlaşacak. Bu uygulama ile emek gücü sayısındaki hızlı artış genel olarak ücretleri düşürecek. İşçilere ağır çalışma koşulları dayatılacak. Geçen sene "Torba yasa" ile çıraklık yaşı 11'e indirildi. Ağır ve tehlikeli işlerde çalışma yaşına getirilen sınırlamanın 'İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası' ile kaldırıldı. Tüm bunlarla çocuk emeğinin sınırsızca sömürülmesinin önünde hiçbir engel kalmamıştır.

Biz gece gündüz demeden çalışırken çocuklarımıza daha iyi bir gelecek bırakmanın hayalini kuruyoruz. Sermaye düzeni ise 4+4+4 ile eğitim sisteminin her aşamasını paralı hale getiriyor. (Kayıt parası, katkı parası, temizlik, okul hizmetlisinin ücreti, karne...) Okul kitaplarını bir taraftan sözde ücretsiz dağıtırken, içeriğini zayıflatarak yardımcı kitaplara ve dershanelere yönlendirip cebimizden sürekli para alıyorlar.

İşte sermaye iktidarının işçi ve emekçi çocuklarına sunduğu gelecek: Fabrikalardaki sömürü tezgahları ya da işsizlik.

Direnışteki DHL işçileriyle dayanışmaya!

Almanya merkezli kargo ve taşımacılık devi DHL Lojistik'te 15 Haziran'dan bu yana direnişlerini sürdüren işçiler, 4 ayı aşan direniş sürecini ve taleplerini anlattılar...

- İşe geri dönme ve sendikal haklarınızın tanınması için

direnıştesiniz. Sendikalaşma sürecine nasıl geldiğinizden ve DHL'deki çalışma koşullarından bahsedebilir misiniz?

Direnışçi DHL işçileri: Sendikalaşma sürecimiz zam döneminde başladı. %6 oranında bir zam yaptılar. Bu zam oranı maaşlarımız da düşük olunca 10-20 TL gibi komik bir rakam oldu. Senelerdir ücretlerde düzelme, zam, iyileşme gibi vaatlerle bizi oyaladılar. İstekler hep arttı, hep daha fazlasını istediler bizlerden. Ancak ücretler yerinde saydı. Üretim kalitesi ve standardı yükselmesine rağmen ücretlere bir yansıma olmadı. Bizler de bazı binalarımızda bir araya gelerek yönetime çağrıda bulunduk, toplantı yaptık. Vaatler verildi, değişen yine bir şey olmadı. Bu böyle gitmez dedik ve sendikalaşma sürecine başladık, TÜMTİS'te örgütlenme çalışmalarını başlattık.

- Bu süreçte işten atma saldırısıyla karşılaştınız ve direniş bayrağını yükselttiniz. İş yerinde çalışmaya devam eden işçilere karşı DHL'nin tutumu nasıl?

DHL işçileri: Elbette mücadeleimiz karşısında işverenin saldırıları da başladı. 20'nin üzerinde işçi arkadaşımız atıldı şu ana kadar. İçerde baskılar yoğun olarak sürüyor. 'İkna odaları' kurup sendikadan istifa ettirmeye çalışıyorlar. Kayıt alınmasından korktukları için, odalara aldıkları arkadaşlarımızın telefonlarını topluyorlar. Sendika adını kullanmayarak 'malum konu için görüşeceğiz, Fenerbahçe Federasyonu'na üyemişsiniz' diyerek sendikalı olup olmadığını öğrenmeye çalışarak istifaya zorluyorlar. Ancak işçi iradesine çarparak başarısız oldular. İçerdeki işçilerle görüşülmesini engellemeye çalışıyorlar. Senelerdir dinlenme molalarında oturabileceğimiz bir yer yapılmasını istiyorduk ancak karşılanmıyordu. Şimdi işçi arkadaşlarımız dışarı çıkıp bizi görmesin diye 15-20 bin liralık bir dinlenme alanı yaptılar bahçeye.

- Binlerce işçinin ağır çalışma koşulları altına çalıştırıldığı bir havzada DHL önünde direniyorsunuz. Sizin kazanımlarınız tüm havzadaki işçilerin durumuna yansiyacaktır. Direniş bu açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

DHL işçileri: Çalışırken yıllarca vaatlerle bekletildik. Artık ok yaydan çıktı. Bu davaya gönlümüzü, ruhumuzu koyduk. Bizler işten atıldık ama içeride bu sürecin kazanılmasını bekleyen arkadaşlarımız var. Sadece kendimiz için değil onlar için de direnmeliyiz. Yaptığımız işte yetkin kişileriz, yüksek ücretlerle iş teklifleri de geliyor. Ancak biz direnmeye devam edeceğiz, davamızdan vazgeçmeyeceğiz. Çünkü sadece iş istemiyoruz, sendikalı olarak işe geri dönmek istiyoruz. İşverenlerin baskısına rağmen kazanacağımıza inanıyoruz. Bu dava sadece ekmek davası değil, aynı çatı altında çalıştığımız yüzlerce işçinin onur davası. Bu davayı çalıştığımız DHL'deki yüzlerce işçi arkadaşımızla birlikte havzadaki binlerce işçinin davası olarak görüyoruz. Bizler DHL direnişçileri TÜMTİS ile havzada örnek bir direniş öreceğiz. Bunu başarabileceğimize inanıyoruz çünkü DHL işçileri birbirine bağlı ve örgütlü işçilerdir.

- Direnişinize verilen destekleri nasıl değerlendiriyorsunuz ve son olarak buradan bir çağrınız var mı?

DHL işçileri: Çeşitli fabrikalardan işçiler ziyaretimize geliyorlar, sivil toplum örgütleri, siyasi partiler ziyaretlerde bulunuyor. BDSP, TKP, CHP, HDK, bağımsız milletvekilleri, diğer sendikaların şubeleri ziyaretlerde bulunuyorlar. Yanımızda olduklarını söylüyorlar, kendimizi bu desteklerle daha güçlü hissediyoruz.

Buradan direnişteki işçi kardeşlerimize sesleniyoruz. THY, Hey Tekstil, Kığılı, Bedaş, Senkromeç'te ve Antep'te direnen bütün örgütlü işçileri selamlıyoruz. Mücadelelerini destekliyoruz ve destek bekliyoruz. Biliyoruz ki "Birleşe birleşe kazanacağız!"

Zamlarla krizin ve savaşın faturası işçi ve emekçilerin sırtına yükleniyor...

Sermaye devleti iğneden ipliğe her şeye zam yapıyor. Bu yüzden aldığımız sefalet ücretleri elimizde her geçen gün adeta eriyip gidiyor. Elektrik, doğalgaz ve petrol ürünlerine üst üste yapılan zamlar tüm temel tüketim maddelerine yansıyor. Adeta üstümüzü zam yağıyor. Bu zamların etkisini gıda

harcamalarında sarsıcı bir şekilde hissediyoruz. Sermayenin hükümeti bu fahiş zamlara gerekçe olarak bütçede oluşan açığı gösteriyor. Böylece gerçeklerin üstünü örtmeye çalışıyor.

Ancak biliyoruz ki dün olduğu gibi bugün de, eksen alınan emekçinin değil, sermayenin bütçesidir. Bütçenin 'vatandaşların' ihtiyaçları için harcandığı yalanına inanmak mümkün değildir. Asgari ücrete geçen yıl ilk 6 aylık dönemde yüzde 5.9, ikinci dönemde yüzde 6.09 zam yapıldı. Bu kısıntı zamlarda kısa süre içinde yok oldu. Bu durumda bütçe açığının nedeni yoksulluk sınırının altında sefaletle mahkum edilen biz işçi ve emekçiler olabilir miyiz?

Biz işçiler yaşamak için gece gündüz demeden ağır koşullarda çalışıyoruz. Patronların sömürü çarklarında alınteri döküyor, bunun sonucunda aldığımız ücretle tüm yaşamsal ihtiyaçlarımızı karşılıyoruz. Ancak aldığımız sefalet ücreti ailemizle birlikte insanca bir yaşam sürdürmemize yetmiyor. Üstüne üstlük tüm alışverişlerde ve faturalarda, aldığımız ücretin içinden vergi ödüyoruz.

Sermaye devleti aldığı haraçlarla bizi soyup, kasalarını bizlerden yaptığı kesintilerle dolduruyor. Tüm fabrikalarda ücretlerimizden ne olduğunu bilmediğimiz kesintiler yapılıyor. SSK primlerimiz maaşımızdan kesiliyor. KDV ve ÖTV ile durmadan para ödüyoruz. Verdiğimiz vergilerin üstüne eğitimden sağlığa, ulaşımdan barınmaya kadar tüm temel hizmetleri para ile satın alıyoruz. Biz işçiler hiçbir sosyal hizmeti ücret vermeden alamıyoruz ama sermaye devletinin kasalarına sürekli olarak para akıtıyoruz. Paramız yoksa hastane kapılarında ölüme terk ediliyoruz. Hastanelerde önümüze konan borç senetleri altında inim nim inletiliyor. Çocuklarımızın okula kayıt parasını ödemekte, her aşaması paralı olan eğitim masraflarını karşılamakta zorlanıyoruz. Yani sürekli ödediğimiz bu paralar bizim ihtiyaçlarımız için değil sermayenin sömürü çarklarının daha da büyümesi için harcanıyor.

Bu fahiş zamlar ve vergilerle işçi ve emekçiler açlığa ve sefaletle mahkum ediliyor. Ne için? Sermayenin rantı ve karı büyüsün diye. Emperyalist savaşın ve saldırganlığın dizginlerinden boşaldığı bugün bütçe açığının nedeni savaş harcamalarıdır. Bütçe sermaye tekellerini ihya etmek, egemenlik ve rant için kardeş halkların üzerine bomba ve kurşun yağdırmak için kullanılıyor. Sermaye devleti "Özgür Suriye Ordusu" adındaki çeteleri besliyor, hakları için mücadele eden işçi ve emekçilere saldırıyor, kardeş Kürt halkının üzerine bombalar atıyor, kurşunlar sıkıyor.

İçeride ve dışarıda şiddetlenerek devam eden bu savaşın büyük faturası biz işçi ve emekçilerin sırtına yükleniyor. Bir taraftan fabrikalarımızda çalışma koşulları ağırlaşıyor, ücretlerimiz daha da düşüyor, haklarımız bir bir yok ediliyor. Diğer taraftan bizim kursağımızdan çalınan paralarla kardeş halkların üzerine ölüm kusan bir savaş finansa ediliyor. İşçi ve emekçilerin kanı ve emeği üzerinden sermayeye teşvik adı altında prim ödeniyor.

Biz işçiler insanca bir yaşam için, dayatılan sefalet koşullarına karşı somut taleplerle mücadele etmeliyiz. Bu somut mücadele talepleri ile dayatılan artan sömürüye karşı fabrikalarımızda örgütlenerek, sermaye iktidarından haklarımızı söküp alabiliriz.

Her türlü dolaylı vergi kaldırılmalı, artan oranlı gelir ve servet vergisi konulsun

İnsanca yaşama yeten vergiden muaf asgari ücret

Herkese her düzeyde parasız eğitim

Herkese ulaşılabilir, parasız sağlık hizmeti

Tüm çalışanlar için genel sigorta primleri devlet ve patronlar tarafından ödensin

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ ETKİNLİĞİNDE BULUŞALIM!

MİKAIL ASLAN

EFKAN ŞEŞEN

ABDAL (H. TOLGA İLHAN)

TANYERİ ŞİİR TOPLULUĞU

MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ MÜZİK TOPLULUĞU

KAFKAS HALK DANSLARI TOPLULUĞU

18 KASIM PAZAR / 16.00

CAFERAĞA SPOR SALONU / KADIKÖY

İRTİBAT TEL: 0 531 439 05 53

birlikkardeslik@yahoo.com

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Esenyurt İşçi Kültür Evi

Adres:Yenikent mah. şehit serkan temeloğlu sok. 25/A(Eskule otopark girişi karşısı)

Tel. : 0212 620 09 23-0530 289 20 54/ E-Mail: esenyurtiscibulteni@yahoo.com.tr